

For børnefamilierne vil det også være svært at finde ud af, hvad ens barn egentlig har bedst af. Er det, at man holder en lang barsel, eller at man gemmer nogle omsorgsdage, som man kan tage senere? Typisk vil man jo ikke i de første måneder af barnets liv vide, hvor sygt det her barn vil være, hvor mange dage man egentlig har brug for senere.

Der kan jo også være nogle børn, som har et meget stort behov for, at forældrene har en lang barselperiode, mens de er helt små, men hvor der måske også er brug for mange omsorgsdage senere. Hvad gør vi for at hjælpe de børnefamilier, for de kan jo ikke konvertere? Derfor synes vi ikke, forslaget er optimalt, selv om det selvfølgelig er en forbedring i forhold til forholdene i dag.

Så kan man også diskutere, hvorfor det lige skal være 10 omsorgsdage om året, og om man så kan holde dem én ad gangen, og hvordan det skal fordeles.

Kl. 16.15

Med hensyn til SF's forslag er den store forbedring i forhold til Socialdemokraternes forslag, at her får man omsorgsdage ud over barslen. Men så kan man igen spørge: Hvorfor er det kun 6 omsorgsdage? Hvorfor er det lige 3 år, der er grænsen? Også børn, der er over 3 år, kan have sygedage, hvor man har brug for at være hjemme, og det kan godt være mere end 3 dage. Så der er nogle forskellige problemer i forhold til det.

Man kan jo undre sig lidt over, at voksne i teorien kan have lige så mange sygedage, det skal være, så længe man ikke kommer over de 120 sygedage – sådan er det i de flestes ansættelsesvilkår – men børn må altså begrænse deres sygdom. Ofte er det jo omvendt, at børn tit er en del mere syge end deres forældre.

Men man kan sige, at helt grundlæggende ville det allerbedste jo være, hvis vi så på, hvordan vi fordeler arbejdet bedre. I en situation, hvor vi har så mange, der er holdt uden for arbejdsmarkedet, kunne det være mere fornuftigt at give nogle langt bedre muligheder for omsorgsdage, for orlov, for at gå ned i tid osv. og så fordele de penge, vi i dag bruger på dagpenge, kontanthjælp, aktivering, administration osv., på i stedet at give muligheden for, at bl.a. børnefamilierne får nogle bedre vilkår.

Samtidig kunne vi så også ansætte nogle flere i daginstitutioner og skoler og dermed også sørge for en bedre rengøring osv., så børnene ikke var så tit syge.

Så der er mange andre muligheder ud over muligheden for omsorgsdage, som vi synes man skal gå ind og kigge på, for at forbedre vilkårene for børnefamilierne, også i forhold til børns sygdom.

Så håber vi, at vi snart får et valg og et andet flertal, så vi kan få gennemført omsorgsdagene.

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Det er børnene, det gælder, det er der jo ingen der kan være i tvivl om, når vi nu behandler de her to beslutningsforslag.

Men man kunne jo også stille spørgsmålet: Er det så for børnenes skyld, eller er det for arbejdsmarkedets skyld? Og så er svaret ja. Jeg tror nemlig ikke, at det er noget enten eller, for enhver vil vide, at en familie, der trives – uanset om der er børn eller ej – også er en ressource på arbejdsmarkedet, og derfor er det godt, at der igen bliver sat fokus på det her område, selv om det jo ikke er så længe siden, vi behandlede de her to forslag sidst.

Men jeg regner også med, at det fra forslagsstillernes side er udtryk for, at der sker for lidt, og at det går for langsomt, og det er jeg i og for sig helt enig i.

Når det gælder forslaget fra Socialdemokraterne, har jeg selvfølgelig søgt tilbage i annalerne, det vil enhver seriøs folketingspolitiker gøre, for at se, hvad vi nu sagde sidst – ikke fordi jeg vil til at gentage den tale, det ville jo være fuldstændig tåbeligt, for den kan man sandsynligvis huske.

Til Socialdemokraterne vil jeg sige, at det er godt med fokus, men vi er bare af den opfattelse, at det er godt, men ikke godt nok.

Det her er at gøre det endnu mere fleksibelt med hensyn til barseloven. Det kan der selvfølgelig være gode grunde til, men vi Kristendemokrater vil altså hellere have en barselorlov plus end sådan en barselorlov-status quo.

Det er også dér, SF's forslag kommer ind og sådan set er et ganske udmærket supplement. Syge børn har brug for forældre, og det turde da være en ret, ikke for forældrene til at kunne blive hjemme ved deres syge børn, men en ret, som børnene havde til at have deres forældre hos sig. Det er, som om vi i nogle gange vender fokus. Det her er altså en ret, vi vil give børnene til at have forældrene hos sig, og så må vi skabe nogle rammer, der gør, at forældrene rent faktisk også kan være nærværende.

Til spørgsmålet, som har været fremme de seneste dage, om, hvorvidt vi skal blande os i for-